

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Markkinaoikeus (Finlandia) w dniu 15 lipca 2022 r. – Mylan AB/Gilead Sciences Finland Oy, Gilead Biopharmaceutics Ireland UC, Gilead Sciences Inc.

(Sprawa C-473/22)

(2022/C 389/08)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Markkinaoikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Mylan AB

Strona pozwana: Gilead Sciences Finland Oy, Gilead Biopharmaceutics Ireland UC, Gilead Sciences Inc.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy obowiązujący w Finlandii system odszkodowawczy oparty na odpowiedzialności niezależnej od winy, taki jak opisany powyżej (pkt 16–18 niniejszego wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym), należy uznać za zgodny z art. 9 ust. 7 dyrektywy w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej ⁽¹⁾?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: Na jakim rodzaju odpowiedzialności odszkodowawczej opiera się odpowiedzialność przewidziana w art. 9 ust. 7 dyrektywy w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej? Czy należy przyjąć, że odpowiedzialność ta jest formą odpowiedzialności na zasadzie winy, formą odpowiedzialności z tytułu nadużycia prawa lub odpowiedzialnością na innej podstawie?
- 3) W odniesieniu do pytania drugiego: Jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ocenie istnienia odpowiedzialności?
- 4) Czy – w szczególności, co się tyczy pytania trzeciego – oceny należy dokonywać wyłącznie na podstawie okoliczności znanych przy uzyskiwaniu środka tymczasowego, czy też można na przykład uwzględnić fakt, że prawo własności intelektualnej, którego podnoszone naruszenie stanowiło uzasadnienie środka tymczasowego, zostało później, po uzyskaniu tego środka, uznane za nieważne ab initio, a jeśli tak, to jakie znaczenie należałoby przypisać tej ostatniej okoliczności?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz.U. 2004, L 157, s. 45).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 22 lipca 2022 r. – EM/Roompot Service B.V.

(Sprawa C-497/22)

(2022/C 389/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Powódka i wnosząca apelację: EM

Pozwana i druga strona postępowania apelacyjnego: Roompot Service B.V.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 24 pkt 1 zdanie pierwsze rozporządzenia (UE) nr 1215/2012⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w przypadku umowy zawartej między osobą fizyczną a podmiotem wynajmującym komercyjnie mieszkania wakacyjne, dotyczącej krótkoterminowego przekazania do korzystania bungalowu w parku wakacyjnym prowadzonym przez wynajmującego, jeśli ta umowa oprócz samego przekazania do korzystania przewiduje dalsze usługi w postaci sprzątanania końcowego i dostarczania bielizny pościelowej, jurysdykcję wyłączną mają sądy miejsca położenia przedmiotu najmu, niezależnie od tego, czy bungalow wakacyjny stanowi własność wynajmującego czy osoby trzeciej?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2012, L 351, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 27 lipca 2022 r. – Agenzia delle Dogane e dei Monopoli/Girelli Alcool Srl

(Sprawa C-509/22)

(2022/C 389/10)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Druga strona postępowania kasacyjnego: Girelli Alcool Srl

Pytania prejudycjalne

- 1) Po pierwsze, czy pojęcie nieprzewidzianych okoliczności powodujących straty w ramach procedury zawieszenia w rozumieniu art. 7 ust. 4 dyrektywy 2008/118/WE⁽¹⁾ należy rozumieć, podobnie jak w przypadku siły wyższej, jako okoliczności niezależne od uprawnionego właściciela składu, nietypowe i nieprzewidywalne, nieuniknione pomimo podjęcia przez niego wszelkich środków ostrożności i obiektywnie pozostające poza jego kontrolą;
- 2) ponadto, do celów wyłączenia odpowiedzialności w przypadku nieprzewidzianych okoliczności, czy i w jakim zakresie ma znaczenie dochowanie należytej staranności w celu uniknięcia zdarzenia powodującego szkodę;
- 3) tytułem pomocniczym w odniesieniu do dwóch pierwszych pytań – czy przepis taki jak art. 4 ust. 1 dekretu ustawodawczego nr 504 z dnia 26 października 1995 r., zrównujący z nieprzewidzianymi okolicznościami i działaniem siły wyższej niedbalstwo (tej samej osoby lub osób trzecich), jest zgodny z uregulowaniem art. 7 ust. 4 dyrektywy 2008/118/WE, które nie zawiera dalszych przesłanek, w szczególności w odniesieniu do „winy” sprawcy zdarzenia lub działającego podmiotu;
- 4) wreszcie, czy zwrot zawarty również we wskazanym art. 7 ust. 4 „lub wynikają z zezwolenia udzielonego przez właściwe organy państwa członkowskiego” można rozumieć w ten sposób, że zezwala on państwu członkowskiemu na wskazanie innej ogólnej kategorii (niedbalstwa) mogącej mieć wpływ na definicję dopuszczenia do konsumpcji w przypadku zniszczenia lub utraty produktu, czy też zwrot ten nie może obejmować takiej klauzuli, ponieważ należy go rozumieć raczej jako odnoszący się do konkretnych przypadków, dopuszczanych indywidualnie lub w każdym razie ustalanych według sytuacji, w których określono ich cechy obiektywne?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG (Dz.U. 2009, L 9, s. 12).